

Poètica del dolor

El Mume inaugura una exposició d'obra recent de Joan Jordà, el pintor exiliat a Tolosa que ha fet de la barbàrie una reflexió moral

. Foto: SEBASTIÀ GODAY.

Fa tant de temps que va haver de marxar de Catalunya, que cada vegada que hi torna per mostrar-hi els quadres on ha abocat des de llavors aquella fractura té quasi caràcter de repatriació. Joan Jordà (Sant Feliu de Guíxols, 1929) tenia poc més de 9 anys quan va agafar el camí de l'exili amb la mare i la germana, protegint-se com podien del fred, del fang, dels bombardejos indiscriminats que intentaven tallar

el camí dels refugiats cap a la frontera. Era només un nen, però aquella por, aquell desemparament, l'ha perseguit tota la vida, amb el seu eco de terror repetint-se en cada nova guerra, en cada nou moviment de desplaçats, en la persistent vulneració de la integritat humana. La seva pintura no és, doncs, la recreació d'una tragèdia viscuda magnificada per la imaginació infantil, sinó una expiació en realitat, una destil·lació d'aquell primer dolor per conjurar el mal categòric, el mal absolut, i obrir així, amb un agut sentit de responsabilitat, un camí cap a la redempció. L'obra profundament humana de Joan Jordà, perquè fa de la barbàrie no pas un rabejament atroz sinó una reflexió moral, torna ara a casa, a la Catalunya natal, amb l'exposició La llum guanyada, que inaugura avui (12 h) al Museu de l'Exili de la Jonquera (Mume). L'exposició, coorganitzada amb el Centre Joë Bousquet et son Temps de Carcassona, ha estat comissariada per Sebastià Goday, que l'any 2006 ja va coordinar la mostra El somriure de la màscara que es va poder veure a la Casa de Cultura de Girona i que va suposar la primera presentació de l'obra de Jordà a les terres gironines des de la seva marxa forçada a l'exili. Establert primer a Grenoble i finalment a Tolosa de Llenguadoc, on encara resideix, Jordà ha convertit els seus mutilats, els seus gossos rabiosos, les seves dones suplicants, les multituds ultratjades, en símbols d'un món paorós que exigeix a crits, amb el xiscle dels degollats, una oportunitat de ser bell, d'il·luminar alguna esperança.

Publicat a:

-El Punt Comarques Gironines 04-12-2010 Pàgina 44

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/340979-poetica-del-dolor.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesCultura&utm_source=rss&utm_medium=mesCultura&utm_campaign=rss